

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 4. kesäkuuta 2021
(OR. en)

10537/20

Toimielinten välinen asia:
2018/0138 (COD)

TRANS 375
CODEC 768

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia:	Neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIN antamiseksi Euroopan laajuisen liikenneverkon (TEN-T) toteuttamista edistävistä yhdenmukaistamistoimenpiteistä
-------	--

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
DIREKTIIVI (EU) .../...,**

annettu ... päivänä ...kuuta ...,

**Euroopan laajuisen liikenneverkon (TEN-T) toteuttamista edistävistä
yhdenmukaistamistoimenpiteistä**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 172 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä³,

¹ EUVL C 62, 15.2.2019, s. 269.

² EUVL C 168, 16.5.2019, s. 91.

³ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. helmikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1315/2013¹ vahvistetaan viimeisimmän kehityksen mukaisten unionin yhteentoimivien verkkojen perustamista koskevat yhteiset puitteet kansalaisten palvelemiseksi, unionin sosiaalista, taloudellista ja alueellista yhteenkuuluvuutta varten ja sisämarkkinoiden kehittämiseksi edistämällä yhtenäistä Euroopan liikenne- ja liikkuvuusaluetta. Euroopan laajuisen liikenneverkon (TEN-T) rakenne on kaksitasoinen, ja se muodostuu kattavasta verkosta ja ydinverkosta. Kattavalla verkolla varmistetaan unionin kaikkien alueiden vaihtoyhteyksien toimivuus, ja ydinverkko koostuu niistä kattavan verkon osista, jotka ovat strategisesti kaikkein tärkeimpiä unionin kannalta. Asetuksessa (EU) N:o 1315/2013 määritellään verkkojen päätökseen saattamista koskevat sitovat tavoitteet, joiden mukaan ydinverkko on saatettava päätökseen viimeistään vuonna 2030 ja kattava verkko viimeistään vuonna 2050 erityisesti priorisoimalla rajatylittäviä yhteyksiä, parantamalla yhteentoimivuutta ja edistämällä unionin liikenteen infrastruktuurin multimodaalista yhdentymistä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1315/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, unionin suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi ja päätöksen N:o 661/2010/EU kumoamisesta (EUVL L 348, 20.12.2013, s. 1).

- (2) TEN-T-verkon valmiiksi saattamisen tarpeesta ja sitovista aikatauluista huolimatta kokemus on osoittanut, että tässä tarkoituksessa tehtyjä investointeja haittaavat usein moninaiset, erilaiset ja monimutkaiset lupamenettelyt, rajatylittävät hankintamenettelyt ja muut menettelyt. Tämä tilanne vaarantaa hankkeiden oikea-aikaisen täytäntöönpanon ja aiheuttaa monissa tapauksissa merkittäviä viivästyksiä ja kustannusten nousua. Lisäksi hankkeen toteuttajien ja mahdollisten yksityisten sijoittajien epävarmuus voi lisääntyä, mikä voi joissakin tapauksissa johtaa jopa siihen, että hankkeet eivät toteudu alkuperäisen suunnitelman mukaisina. Tämän direktiivin tavoitteena on ratkaista nämä ongelmat ja saattaa TEN-T-verkko valmiiksi samanaikaisesti ja oikea-aikaisesti unionin tasolla toteutettavien yhdenmukaistettujen toimien avulla. Laatiessaan kansallisia suunnitelmiaan ja ohjelmiaan jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon TEN-T-verkon kehittäminen asetuksen (EU) N:o 1315/2013 49 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (3) Tämän direktiivin soveltamisalan olisi katettava hankkeisiin liittyvät menettelyt, mukaan lukien ympäristövaikutusten arviointiin liittyvät menettelyt. Tämä direktiivin ei kuitenkaan saisi vaikuttaa kaupunkisuunnitteluun tai maankäytön suunnitteluun, julkisia hankintoja koskeviin myöntämismenettelyihin eikä strategisella tasolla toteutettuihin muihin kuin hankkeisiin liittyviin toimiin, joita ovat esimerkiksi strateginen ympäristöarviointi, julkisen talouden talousarviosuunnittelu sekä kansalliset tai alueelliset liikennesuunnitelmat. Lupamenettelyjen tehostamiseksi ja hankkeiden korkealaatuisen dokumentoinnin varmistamiseksi hankkeiden toteuttajien olisi huolehdittava valmisteluista, kuten alustavista selvityksistä ja raporteista, ennen lupamenettelyn käynnistämistä. Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava hallinnollisiin tai tuomioistuimessa tapahtuviin muutoksenhakumenettelyihin.

- (4) Tätä direktiiviä olisi sovellettava hankkeisiin, jotka ovat osa tämän direktiivin liitteessä lueteltuja TEN-T-ydinverkon ennalta yksilöityjä osuuksia, ja muihin ydinverkkokäytäviin liittyviin hankkeisiin, joiden kokonaiskustannukset ylittävät 300 000 000 euroa. Hankkeet, joiden kustannukset ylittävät kyseisen summan, ovat usein strategisesti tärkeitä unionin älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua koskevan strategian kannalta ja edistävät asetuksen (EU) N:o 1315/2013 tavoitteita. Ydinverkkokäytävät määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1316/2013¹ esitetyillä linjauksilla ja asetukseen (EU) N:o 1315/2013 sisältyvillä ydinverkon kartoilla. Näiden karttojen teknisenä perustana toimii TEN-T-verkkoa koskeva interaktiivinen maantieteellinen ja tekninen tietojärjestelmä (TENtec), joka sisältää yksityiskohtaisempia tietoja Euroopan laajuisesta liikenneinfrastruktuurista.
- (5) Yksinomaan telemaattisiin sovelluksiin, uusiin teknologioihin ja innovointiin liittyvät hankkeet olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, koska niiden käyttöönotto ei rajoitu ydinverkkoon.
- (6) Jäsenvaltiot voivat kuitenkin soveltaa tätä direktiiviä muihin ydinverkkoon ja kattavaan verkkoon liittyviin hankkeisiin, myös yksinomaan telemaattisiin sovelluksiin, uusiin teknologioihin ja innovointiin liittyviin hankkeisiin, jotta voidaan saavuttaa yhdenmukainen lähestymistapa liikenneinfrastruktuurihankkeisiin. Kansallisten viranomaisten julkaisemat luettelot tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista yksittäisistä hankkeista voisivat lisätä hankkeiden toteuttajien kannalta avoimuutta TEN-T-verkkoon liittyvistä käynnissä olevista ja tulevista töistä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1316/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta (EUVL L 348 20.12.2013, s. 129).

- (7) Koska asiaa koskevassa unionin oikeudessa ja kansallisessa lainsäädännössä säädetään erilaisista ympäristöarvioinneista, jotka ovat tarpeen lupien myöntämiseksi ydinverkon hankkeille, jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön, jos se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, kyseisen unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön vaatimukset täyttävä yksinkertaistettu menettely, jotta edistetään tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamista toimenpiteiden yhdenmukaistamiseksi entisestään.
- (8) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat hankkeet olisi tarvittaessa asetettava käsittelyssä etusijalle. Etusija-asema voi tarkoittaa lyhyempiä määräaikoja, samanaikaisia menettelyjä tai lyhyitä valitusajkoja, samalla kun varmistetaan, että myös muiden horisontaalisten politiikkojen – kuten sellaisten ympäristöpolitiikkojen, joiden tavoitteena on välttää, ehkäistä, vähentää tai poistaa haitallisia ympäristövaikutuksia – tavoitteet saavutetaan unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Useiden jäsenvaltioiden oikeudellisessa kehyksessä asetetaan käsittelyssä etusijalle tietyt hankeluokat sen mukaan, mikä on hankkeiden strateginen merkitys taloudelle. Kun kansalliseen oikeudelliseen kehykseen sisältyy tällainen etusijalle asettaminen, sitä olisi automaattisesti sovellettava tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin hankkeisiin. Siitä huolimatta jäsenvaltioille olisi sallittava erityisten lupamenettelyjen testaaminen rajalliseen määrään hankkeita, jotta menettelyjen mahdollista ulottamista muihin hankkeisiin voitaisiin arvioida. Tällaisen testin aikana kyseistä jäsenvaltiota ei olisi velvoitettava soveltamaan kyseisiä testausmenettelyjä muihin tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin hankkeisiin.

- (9) Ydinverkkokäytäviin liittyviä hankkeita olisi tuettava tehokkailla lupamenettelyillä, jotta koko menettelyä on mahdollista hallinnoida selkeästi ja jotta hankkeiden toteuttajille järjestetään yhteystaho. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi nimettävä yksi tai useampi viranomainen sen mukaan, millaisia niiden kansallinen oikeudellinen kehys ja hallinnolliset järjestelyt ovat ja minkä tyyppisiä asianomaiset hankkeet ovat. Jos jäsenvaltio nimeää useita viranomaisia, sen olisi varmistettava, että yksittäistä hanketta ja yksittäistä lupamenettelyä varten nimetään ainoastaan yksi viranomainen.
- (10) Kun nimetään hankkeen toteuttajan yhteyspisteenä toimiva viranomainen, voidaan todennäköisesti yksinkertaistaa ja tehostaa menettelyjä ja tehdä niistä avoimempia. Näin voidaan todennäköisesti myös tarpeen mukaan parantaa jäsenvaltioiden yhteistyötä. Menettelyillä olisi edistettävä todellista yhteistyötä hankkeiden toteuttajien ja nimetyn viranomaisen välillä.
- (11) Nimetylle viranomaiselle voidaan antaa muun muassa sellaisten yksittäisen hankkeiden koordinointiin ja hyväksymiseen unionin oikeutta ja kansallista lainsäädäntöä noudattaen liittyviä tehtäviä, joiden tavoitteena on ydinverkon infrastruktuurin uudelleen rakentaminen luonnon tai ihmisen aiheuttamien katastrofien tapauksessa.
- (12) Tässä direktiivissä säädetty menettely ei saisi vaikuttaa kansainväliseen oikeuteen ja unionin oikeuteen sisältyvien vaatimusten täyttämiseen, mukaan lukien ympäristön ja ihmisten terveyden suojelemista koskevat vaatimukset. Tämä direktiivi ei saisi johtaa löyhempiin vaatimuksiin siltä osin kuin tarkoituksena on välttää, ehkäistä, vähentää tai poistaa haitallisia ympäristövaikutuksia.

- (13) Ydinverkon valmiiksi saattamisen kiireellisyyden vuoksi lupamenettelyjen yksinkertaistamisen yhteydessä olisi asetettava määräaika niille menettelyille, jotka johtavat liikenneinfrastruktuurin rakentamista koskevan lupapäätöksen hyväksymiseen. Tämä määräaika johtaa todennäköisesti menettelyjen tehokkaampaan toteuttamiseen, mutta se ei missään tapauksessa saisi vaarantaa unionin tiukkojen ympäristönsuojelua ja yleisön osallistumista koskevien vaatimusten noudattamista. Lupamenettelyjen määräaika olisi voitava jatkaa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, myös ennalta arvaamattomissa olosuhteissa tai tarvittaessa ympäristön suojelemiseksi. Pidennyksen määräaika voitaisiin esimerkiksi ilmaista ajanjaksona tai päivämääränä, tai liittää se johonkin edessä olevaan vaiheeseen. Jatkettu määräaika ei etenkään saisi sisältää hallinnollisten tai tuomioistuimessa toteutettavien muutoksenhakumenettelyjen tai tuomioistuimessa toteutettavien oikeussuojakeinojen soveltamisen edellyttämiä ajanjaksoja. Jäsenvaltioita ei olisi pidettävä vastuullisina silloin, kun määräajan noudattamatta jättäminen johtuu hankkeen toteuttajasta, esimerkiksi tapauksissa, joissa hankkeen toteuttaja ei ole noudattanut kansallisen lainsäädännön mukaisia määräaikoja tai nimetyn viranomaisen asettamia ohjeellisia määräaikoja tai joissa hankkeen toteuttaja on viivytellyt aiheettomasti.
- (14) Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä varmistamaan, että valitukset, joissa kyseenalaistetaan lupapäätöksen asiasisällön tai siihen liittyvien menettelyjen laillisuus, käsitellään mahdollisimman tehokkaasti.

- (15) TEN-T-infrastruktuurihankkeissa, jotka koskeva kahta tai useampaa jäsenvaltiota, erityisiä haasteita aiheuttaa lupamenettelyjen koordinointi. Siksi asianomaisten jäsenvaltioiden nimettyjen viranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä aikataulujensa koordinoimiseksi ja lupamenettelyä koskevan yhteisen aikataulun laatimiseksi siinä määrin, kuin tällainen aikataulujen koordinoiminen ja tällaisen yhteisen aikataulun laatiminen on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, kun otetaan huomioon hankevalmius tai kypsyy, jotka pääasiallisesti riippuvat hankkeen toteuttajasta ja erityisesti päivämäärästä, jona hankkeen toteuttaja on ilmoittanut hankkeesta kunkin asianomaisen jäsenvaltion nimetylle viranomaiselle.
- (16) Asetuksen (EU) N:o 1315/2013 mukaisesti nimitetyille eurooppalaisille koordinaattoreille olisi tiedotettava asiaan kuuluvista menettelyistä, jotta voitaisiin edistää niiden järjestämistä samanaikaisiksi sekä päätökseen saattamista ydinverkon oikea-aikaista täytäntöönpanoa vuoteen 2030 mennessä silmällä pitäen.
- (17) Jos TEN-T-verkkoa laajennetaan kolmansiin maihin asetuksessa (EU) N:o 1315/2013 esitettyjen ohjeellisten karttojen mukaisesti, näitä kolmansiä maita olisi pyydettävä soveltamaan tarvittaessa tässä direktiivissä vahvistettuja sääntöjä vastaavia sääntöjä.

- (18) Rajatylittävien hankkeiden julkisissa hankinnoissa olisi noudatettava perussopimuksia ja soveltuvilta osin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/24/EU¹ tai 2014/25/EU². Jotta voitaisiin varmistaa, että rajatylittävät ydinverkkohankkeet saatetaan tehokkaasti päätökseen, yhteisen yksikön tekemissä julkisissa hankinnoissa olisi sovellettava yhden jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä. Julkisia hankintoja koskevasta unionin oikeudesta poiketen tässä yhteydessä olisi lähtökohtaisesti sovellettava sen jäsenvaltion kansallisia sääntöjä, jossa yhteisellä yksiköllä on sääntömääräinen kotipaikka. Sovellettava kansallinen lainsäädäntö olisi edelleen oltava mahdollista määrittää hallitustenvälisellä sopimuksella. Jos julkisen hankinnan toteuttaa yhteisen yksikön tytäryhtiö, kyseisen tytäryhtiön olisi sovellettava jonkin asianomaisista jäsenvaltioista kansallista lainsäädäntöä, joka voisi olla yhteiseen yksikköön sovellettava kansallinen lainsäädäntö. Oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä nykyisiä hankintastrategioita olisi edelleen sovellettava yhteisiin yksiköihin, jotka on perustettu ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/25/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 243).

- (19) Komissio ei osallistu järjestelmällisesti yksittäisten hankkeiden lupamenettelyihin. Joissakin tapauksissa tietyt hankkeiden valmisteluun liittyvät näkökohdat selvitetään kuitenkin unionin tasolla. Jos komissio osallistuu menettelyihin, se asettaa käsittelyssä etusijalle unionin hankkeet ja takaa varmuuden hankkeiden toteuttajille. Joissakin tapauksissa saatetaan tarvita hyväksyntä valtiontuelle. Jäsenvaltioiden olisi voitava valtiontuen tarkastusmenettelyissä sovellettavien käytäntöjen mukaisesti pyytää komissiota käsittelemään niiden ensisijaisina pitämät ydinverkkohankkeet paremmin ennakoitavan aikataulun mukaisesti ja soveltaen portfoliomenetelmää tai keskinäisesti sovittua suunnittelua, sanotun kuitenkin rajoittamatta tässä direktiivissä säädettyjen määräaikojen soveltamista.
- (20) Ydinverkkoon liittyvien infrastruktuurihankkeiden täytäntöönpanoa olisi tuettava myös komission suuntaviivoilla, joilla selkeytetään tietyn tyyppisten hankkeiden täytäntöönpanoa samalla kun noudatetaan unionin säännöstöä. Komission tiedonannossa "Toimintasuunnitelma luontoa, ihmisiä ja taloutta varten" annetaan tältä osin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY¹ ja neuvoston direktiivin 92/43/ETY² noudattamiseen liittyviä selkeyttäviä ohjeita. Hankkeiden saataville olisi asetettava julkisiin hankintoihin liittyvää suoraa tukea, jotta julkisille varoille saadaan paras mahdollinen vastine.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20 26.1.2010, s. 7).

² Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206 22.7.1992, s. 7).

- (21) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on TEN-T-verkon toteuttamista edistävien toimenpiteiden yhdenmukaistaminen, vaan se voidaan sen vuoksi, että TEN-T-hankkeiden lupamenettelyitä koskevaa kehystä on tarpeen vahvistaa unionin tasolla toteutettavilla yhdenmukaistetuilla toimilla, saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (22) Oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä tätä direktiiviä ei olisi sovellettava lupamenettelyihin, jotka on aloitettu ennen tämän direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan täytäntöönpanon hyväksymisen edellyttämiin lupamenettelyihin
 - a) hankkeissa, jotka ovat osa liitteessä lueteltuja ydinverkon ennalta yksilöityjä osuuksia,
 - b) asetuksen (EU) N:o 1315/2013 44 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettuihin ydinverkkokäytäviin liittyvissä muissa hankkeissa, joiden kokonaiskustannukset ylittävät 300 000 000 euroa,

lukuun ottamatta yksinomaan kyseisen asetuksen 31 ja 33 artiklassa tarkoitettuihin telemaattisiin sovelluksiin, uusiin teknologioihin ja innovointiin liittyviä hankkeita.

Tätä direktiiviä sovelletaan myös tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien rajatylittävien hankkeiden julkisiin hankintoihin.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa tätä direktiiviä muihin ydinverkkoa ja kattavaa verkkoa koskeviin hankkeisiin, mukaan lukien 1 kohdassa tarkoitettuihin yksinomaan telemaattisiin sovelluksiin, uusiin teknologioihin ja innovointiin liittyvät hankkeet. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava päätöksestään komissiolle.

2 artikla
Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'lupapäätöksellä' jäsenvaltion yhden tai useamman viranomaisen, hallinnollisia muutoksenhakuviranomaisia ja tuomioistuimia lukuun ottamatta, kansallisen oikeusjärjestelmän ja hallinto-oikeuden mukaisesti tekemää päätöstä tai samanaikaisten tai perättäisten päätösten sarjaa, joka voi olla hallinnollinen, jolla määritetään, saako hankkeen toteuttaja panna hankkeen täytäntöön asianomaisella maantieteellisellä alueella, sanotun kuitenkin rajoittamatta hallinnollisen tai oikeudellisen muutoksenhakumenettelyn yhteydessä tehtävien päätösten soveltamista;
- 2) 'lupamenettelyllä' kaikkia menettelyjä, joita on noudatettava tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien yksittäisten hankkeiden yhteydessä jäsenvaltion yhden tai useamman viranomaisen unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti vaatiman lupapäätöksen saamiseksi; siihen eivät sisälly kaupunkisuunnittelu tai maankäytön suunnittelu, menettelyt, jotka liittyvät julkisten hankintasopimusten tekemiseen tai sellaiset strategisella tasolla toteutetut toimet, jotka eivät liity yksittäiseen hankkeeseen ja joita ovat esimerkiksi strateginen ympäristöarviointi, julkisen talouden talousarviosuunnittelu sekä kansalliset tai alueelliset liikennesuunnitelmat;

- 3) 'hankkeella' ehdotusta, joka koskee liikenneinfrastruktuurin määritellyn osuuden rakentamista, mukauttamista tai muuttamista, joka parantaa intrastruktuurin kapasiteettia, turvallisuutta ja tehokkuutta ja jonka täytäntöönpano edellyttää lupapäätöstä;
- 4) 'rajatylittävällä hankkeella' hanketta, joka kattaa kahden tai useamman jäsenvaltion välisen rajanylityskohdan;
- 5) 'hankkeen toteuttajalla' hankkeen täytäntöönpanoa varten tarvittavan luvan hakijaa tai viranomaista, joka on tehnyt aloitteen hankkeesta;
- 6) 'nimetyllä viranomaisella' viranomaista, joka on hankkeen toteuttajan yhteyspiste ja joka edistää lupamenettelyjen tehokasta ja jäsenneltyä prosessointia tämän direktiivin mukaisesti;
- 7) 'yhteisellä viranomaisella' viranomaista, jonka kaksi tai useampi jäsenvaltio ovat perustaneet keskinäisellä sopimuksella rajatylittäviin hankkeisiin liittyvien lupamenettelyjen helpottamiseksi, myös nimettyjen viranomaisten perustamat yhteiset viranomaiset, jos jäsenvaltiot ovat valtuuttaneet kyseiset nimetyt viranomaiset perustamaan yhteisiä viranomaisia.

3 artikla
Ensisijainen asema

1. Jäsenvaltioiden on pyrittävä varmistamaan, että kaikki lupamenettelyyn osallistuvat viranomaiset, mukaan lukien nimetty viranomainen, tuomioistuimia lukuun ottamatta, asettavat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat hankkeet etusijalle.
2. Jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään erityisistä ensisijaisiin hankkeisiin sovellettavista lupamenettelyistä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat hankkeet käsitellään näiden menettelyjen mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin mukaisten tavoitteiden, vaatimusten ja määräaikojen soveltamista. Tämä ei estä jäsenvaltioita testaamasta erityisiä lupamenettelyjä rajalliseen määrään hankkeita, jotta menettelyjen mahdollista ulottamista muihin hankkeisiin voitaisiin arvioida ilman tarvetta soveltaa tällaisia menettelyjä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin hankkeisiin.
3. Tämä artikla ei vaikuta talousarviota koskeviin päätöksiin.

4 artikla
Nimetty viranomainen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viimeistään ... päivänä ...kuuta ...[24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta] asianmukaisella hallinnollisella tasolla viranomaiset, jotka toimivat nimettynä viranomaisena.

2. Jäsenvaltio voi tarpeen mukaan nimetä nimetyksi viranomaiseksi eri viranomaisia hankkeesta tai hankeluokasta, liikennemuodosta tai maantieteellisestä alueesta riippuen. Tällöin jäsenvaltion on varmistettava, että tiettyä hanketta ja tiettyä lupamenettelyä varten on kulloinkin ainoastaan yksi nimetty viranomainen.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tarjotakseen hankkeen toteuttajille helposti saatavilla olevaa tietoa kulloisenkin hankkeen nimetystä viranomaisesta.
4. Jäsenvaltiot voivat valtuuttaa nimetyn viranomaisen tekemään lupapäätöksen.

Kun nimetty viranomainen on ensimmäisen alakohdan mukaisesti valtuutettu tekemään lupapäätös, kyseisen viranomaisen on todennettava, että kaikki lupapäätöksen edellyttämät luvat, päätökset ja lausunnot on saatu, ja ilmoitettava lupapäätöksestä hankkeen toteuttajalle.
5. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että hankkeen toteuttajalle ilmoitetaan lupapäätöksen hyväksymisestä, jos nimettyä viranomaista ei ole valtuutettu tekemään kyseistä päätöstä.
6. Jäsenvaltiot voivat valtuuttaa nimetyn viranomaisen asettamaan ohjeellisia määräaikoja lupamenettelyn eri välivaiheille5 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisessä kohdassa tarkoitetun neljän vuoden määräajan soveltamista.

7. Nimetyn viranomaisen on

- a) oltava hankkeen toteuttajalle ja muille asiaankuuluville osallistuville viranomaisille toimitettavien tietojen osalta yhteystaho menettelyssä, jossa tehdään tiettyä hanketta koskeva lupapäätös;
- b) esitettävä hankkeen toteuttajalle 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu kuvaus hakemuksen yksityiskohtaisesta rakenteesta, jos kansallisessa lainsäädännössä niin edellytetään, mukaan lukien tiedot lupamenettelyyn liittyvistä ohjeellisista määräajoista, 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa neljän vuoden määräajassa;
- c) valvottava lupamenettelyn aikataulua, ja erityisesti pidettävä kirjaa kaikista 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista määräajan pidennyksistä;
- d) annettava hankkeen toteuttajalle pyynnöstä ohjausta kaikkien asiaankuuluvien tietojen ja asiakirjojen toimittamisessa, mukaan lukien kaikki lupapäätöksen edellyttämät luvat, päätökset ja lausunnot.

Nimetty viranomainen voi antaa hankkeen toteuttajalle ohjausta myös toimitettavista lisätiedoista ja/tai -asiakirjoista, jos 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus on hylätty.

8. Edellä olevan 7 kohdan soveltaminen ei vaikuta muiden lupamenettelyyn osallistuvien viranomaisten toimivaltaan ja hankkeen toteuttajan mahdollisuuksiin olla yhteydessä yksittäisiin viranomaisiin sellaisten erityisten lupien, päätösten tai lausuntojen osalta, jotka ovat osa lupapäätöstä.

5 artikla
Lupamenettelyn kesto

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä lupamenettelystä, myös kyseisen menettelyn määräajoista, jotka saavat olla enintään neljä vuotta lupamenettelyn alkamisesta. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarpeellisia toimenpiteitä käytettävissä olevan määräajan jakamiseksi eri vaiheisiin unionin oikeuden ja kansallinen lainsäädännön mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu neljän vuoden määräaika ei saa vaikuttaa kansainvälisestä oikeudesta ja unionin oikeudesta johtuviin velvoitteisiin eikä se saa sisältää hallinnollisten ja tuomioistuimessa toteutettavien muutoksenhakumenettelyjen ja tuomioistuimessa toteutettavien oikeussuojakeinojen soveltamisen edellyttämiä ajanjaksoja eikä myöskään ajanjaksoja, jotka ovat tarpeen päätösten tai oikeussuojakeinojen panemiseksi täytäntöön.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu neljän vuoden määräaika ei saa rajoittaa jäsenvaltion oikeutta säätää, että lupamenettely on viimeisteltävä antamalla kansalliseen lainsäädäntöön kuuluva erityissäädös, jolloin kyseisen säädöksen hyväksymismenettely voi 1 kohdasta poiketen ylittää neljän vuoden määräajan sillä edellytyksellä, että valmistelutyö, jonka pohjalta kansallinen säädös annetaan, saatetaan päätökseen kyseisessä määräajassa. Valmistelutyön katsotaan päättyvän, kun kansalliseen lainsäädäntöön kuuluva erityissäädös esitellään kansalliselle parlamentille.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 kohdassa tarkoitettua neljän vuoden määräaika voidaan asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa pidentää tarkoituksenmukaisella tavalla. Pidennyksen kesto on määriteltävä tapauskohtaisesti, sen on oltava asianmukaisesti perusteltu ja rajoitettava tarkoitukseltaan lupamenettelyn loppuun saattamiseen ja lupapäätöksen antamiseen. Jos tällainen pidennys on myönnetty, hankkeen toteuttajalle on ilmoitettava pidennyksen myöntämisen perusteet. Pidennystä voidaan jatkaa kerran samoin edellytyksin.
5. Jäsenvaltioita ei pidetä vastuullisina, jos 1 kohdassa tarkoitettua neljän vuoden määräaika, jota on pidennetty 4 kohdan mukaisesti, ei ole noudatettu, jos viive johtuu hankkeen toteuttajasta.

6 artikla

Lupamenettelyn järjestäminen

1. Hankkeen toteuttajan on ilmoitettava hankkeesta nimetylle viranomaiselle tai tapauksen mukaan 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustetulle yhteiselle viranomaiselle. Hankkeen toteuttajan ilmoitusta hankkeesta pidetään lupamenettelyn alkamispäivänä.
2. Jäsenvaltiot voivat hankkeen kypsyysasteen arvioimisen helpottamista varten määritellä, kuinka yksityiskohtaisia tietoja ja mitä asiaan kuuluvia asiakirjoja hankkeen toteuttajan on toimitettava hankkeen ilmoittamisen yhteydessä. Jos hanke ei ole riittävän kypsä, ilmoitus hylätään asianmukaisesti perustellulla päätöksellä viimeistään neljän kuukauden kuluttua ilmoituksen vastaanottamisesta.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että hankkeen toteuttajat saavat ilmoittamista koskevana ohjeistuksena yleisluonteista ja tarvittaessa liikennemuotokohtaista tietoa, joka sisältää tietoa hankkeen täytäntöönpanon mahdollisesti edellyttämistä luvista, päätöksistä ja lausunnoista.

Tietoihin on kunkin luvan, päätöksen tai lausunnon osalta sisällyttävä

- a) yleisluonteiset tiedot sen aineiston laajuudesta ja niiden tietojen tarkkuudesta, jotka hankkeen toteuttajan on toimitettava;
- b) sovellettavat määräajat tai, jos määräaikoja ei ole, ohjeelliset määräajat; ja
- c) erilaisiin lupiin, päätöksiin ja lausuntoihin liittyviin kuulemisiin tavallisesti osallistuvia viranomaisia ja sidosryhmiä koskevat tiedot.

Tietojen on oltava helposti kaikkien kyseisten hankkeen toteuttajien saatavilla, erityisesti sähköisten tai fyysisten tietoportaalien kautta.

4. Onnistuneen ilmoituksen helpottamiseksi jäsenvaltiot voivat edellyttää, että nimetyn viranomaisen on hankkeen toteuttajan pyynnöstä esitettävä hakemuksen yksityiskohtaisesta rakenteesta kuvaus, joka sisältää seuraavat tiedot yksittäisen hankkeen mukaan räätälöityinä:

- a) menettelyn yksittäiset vaiheet ja sovellettavat määräajat tai, jos määräaikoja ei ole, ohjeelliset määräajat;
- b) sen aineiston laajuus ja niiden tietojen tarkkuus, jotka hankkeen toteuttajan on toimitettava;

- c) luettelo niistä luvista, päätöksistä ja lausunnoista, jotka hankkeen toteuttajan on hankittava lupamenettelyn aikana unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
 - d) niitä viranomaisia ja sidosryhmiä koskevat tiedot, joiden kanssa on asioitava eri velvoitteiden täyttämiseksi, myös julkisen kuulemisen virallisessa vaiheessa.
5. Hakemuksen yksityiskohtaista rakennetta koskevan kuvauksen on oltava voimassa lupamenettelyn ajan. Hakemuksen yksityiskohtaista rakennetta koskevaan kuvaukseen tehtävät muutokset on perusteltava asianmukaisesti.
6. Nimetty viranomainen voi pyydettyä antaa hankkeen toteuttajalle tietoja 4 kohdassa tarkoitettujen seikkojen täydentämiseksi.
7. Sen jälkeen kun hankkeen toteuttaja on toimittanut hanketta koskevat täydelliset hakemusasiakirjat, lupapäätös on tehtävä 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa määräajassa.
8. Lupamenettelyyn osallistuvien viranomaisten on ilmoitettava nimetylle viranomaiselle, että vaaditut luvat, päätökset, lausunnot tai lupapäätökset on annettu.

7 artikla

Rajatylittävien lupamenettelyjen koordinointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava kahta tai useampaa jäsenvaltiota koskevien hankkeiden osalta, että kyseisten jäsenvaltioiden nimetyt viranomaiset tekevät yhteistyötä sovittaakseen aikataulunsa yhteen ja sopiakseen lupamenettelyä koskevasta yhteisestä aikataulusta.
2. Rajatylittävissä hankkeissa voidaan perustaa yhteinen viranomainen.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että asetuksen (EU) N:o 1315/2013 45 artiklan mukaisesti nimitetyt eurooppalaiset koordinaattorit saavat lupamenettelyjä koskevat tiedot ja että eurooppalaiset koordinaattorit voivat myötävaikuttaa nimettyjen viranomaisten välisiin yhteyksiin kahta tai useampaa jäsenvaltiota koskeviin hankkeisiin liittyvien lupamenettelyjen yhteydessä.
4. Jos 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määräaikaa ei noudateta, jäsenvaltioiden on pyynnöstä ilmoitettava asianomaisille eurooppalaisille koordinaattoreille, mitä toimenpiteitä on toteutettu tai on tarkoitus toteuttaa, jotta lupamenettely voidaan saattaa päätökseen mahdollisimman pian.

8 artikla

Julkiset hankinnat rajatylittävissä hankkeissa

1. Jos rajatylittäviin hankkeisiin liittyvät hankintamenettelyt toteuttaa yhteinen yksikkö, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhteinen yksikkö soveltaa yhden jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä ja, poiketen siitä, mitä direktiiveissä 2014/24/EU ja 2014/25/EU säädetään, kyseinen lainsäädäntö määräytyy tapauksen mukaan direktiivin 2014/24/EU 39 artiklan 5 kohdan a alakohdan tai direktiivin 2014/25/EU 57 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti, jollei osallistuvien jäsenvaltioiden välisessä sopimuksessa toisin määrätä. Tällaisessa sopimuksessa on aina määrättävä yhden jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön soveltamisesta, jos hankintamenettelyt toteuttaa yhteinen yksikkö.

2. Yhteisen yksikön tytäryhtiön toteuttamien julkisten hankintojen osalta asianomaisten jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tytäryhtiö soveltaa yhden jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä. Tässä yhteydessä asianomaiset jäsenvaltiot voivat päättää, että tytäryhtiö soveltaa yhteiseen yksikköön sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä.

9 artikla
Siirtymäsäännökset

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta hankkeisiin, joita koskevat lupamenettelyt on aloitettu ennen ... päivää ...kuuta ... [24 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä].
2. Edellä olevaa 8 artiklaa sovelletaan ainoastaan sopimuksiin, joita varten on lähetetty tarjouskilpailukutsu ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä], tai jos tarjouskilpailukutsua ei ole tarkoitus lähettää, hankintamenettelyihin, jotka hankintaviranomainen tai -yksikkö on aloittanut ... päivän ...kuuta ... [24 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä] jälkeen.
3. Tämän direktiivin 8 artiklaa ei sovelleta yhteiseen yksikköön, joka on perustettu ennen ... päivää ...kuuta ... [tämän direktiivin voimaantulopäivä], edellyttäen, että kyseisen yksikön hankintamenettelyihin sovelletaan edelleen samaa lainsäädäntöä kuin mainittuna päivänä.

10 artikla

Raportointi

1. Komission on annettava kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja tuloksista ensimmäisen kerran viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [viisi vuotta ja kuusi kuukautta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen], ja sen jälkeen säännöllisin väliajoin.
2. Kertomuksen on perustuttava jäsenvaltioiden joka toinen vuosi toimittamille tiedoille, jotka toimitetaan ensimmäisen kerran viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta] ja jotka koskevat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien lupamenettelyjen lukumäärää, lupamenettelyjen keskimääräistä kestoja, määräajan ylittäneiden lupamenettelyjen lukumäärää ja kertomuksen kattaman kauden aikana mahdollisesti perustettuja yhteisiä viranomaisia.

11 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

12 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

Ennalta yksilöidyt rajatylittävät yhteydet ja ydinverkkokäytävien puuttuvat yhteydet [1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut]

Atlantin ydinverkkokäytävä		
Rajatylittävät yhteydet	Évora – Mérida	Rautatiet
	Vitoria-Gasteiz – San Sebastián – Bayonne – Bordeaux	
	Aveiro – Salamanca	
	Duerojoki (Via Navegável do Douro)	Sisävesiväylät
Puuttuvat yhteydet	Yhteentoimivat muun kuin UIC-raideleveyden radat Iberian niemimaalla	Rautatiet
Itämeri–Adrianmeri-ydinverkkokäytävä		
Rajatylittävät yhteydet	Katowice/Opole – Ostrava – Brno Katowice – Žilina Bratislava – Wien Graz – Maribor Venezia – Trieste – Divača – Ljubljana	Rautatiet
	Katowice – Žilina Brno – Wien	Maantiet
Puuttuvat yhteydet	Gloggnitz – Mürzzuschlag: Semmeringin tunneli Graz – Klagenfurt: Koralmmin rautatie ja tunneli Koper – Divača	Rautatiet

Välimeren ydinverkkokäytävä		
Rajatyttävät yhteydet	Barcelona – Perpignan	Rautatiet
	Lyon – Torino: tunneli ja liityntäyhteydet	
	Nizza – Ventimiglia	
	Venezia – Trieste – Divača – Ljubljana	
	Ljubljana – Zagreb	
	Zagreb – Budapest	
	Budapest – Miskolc – Ukrainan raja	
	Lendava – Letenye	Maantiet
	Vásárosnamény – Ukrainan raja	
Puuttuvat yhteydet	Almería – Murcia	Rautatiet
	Yhteentoimivat muun kuin UIC-raideleveyden radat Iberian niemimaalla	
	Perpignan – Montpellier	
	Koper – Divača	
	Rijeka – Zagreb	
	Milano – Cremona – Mantova – Porto Levante/Venezia – Ravenna/Trieste	Sisävesiväylät

Pohjanmeri–Itämeri-ydinverkkokäytävä		
Rajatylyttävät yhteydet	Tallinn – Rīga – Kaunas – Warszawa: Rail Baltican uusi täysin yhteentoimiva UIC-raideleveyden rata	Rautatiet
	Świnoujście/Szczecin – Berliini	Rautatiet ja sisävesiväylät
	Via Baltica -käytävä EE-LV-LT-PL	Maantiet
Puuttuvat yhteydet	Kaunas – Vilnius: osa Rail Baltican uudesta täysin yhteentoimivasta UIC-raideleveyden radasta	Rautatiet
	Warszawa/Idzikowice – Poznań/Wrocław, mukaan lukien yhteydet suunniteltuun liikenteen keskukseen	
	Nord-Ostsee-Kanal	Sisävesiväylät
	Berliini – Magdeburg – Hannover; Mittellandkanal; läntisen Saksan kanavat	
	Rein, Waal	
	Noordzeekanaal, IJssel, Twentekanaal	
Pohjanmeri–Välimeri-ydinverkkokäytävä		
Rajatylyttävät yhteydet	Brussel tai Bruxelles – Luxembourg – Strasbourg	Rautatiet
	Terneuzen – Gent	Sisävesiväylät
	Seinen–Scheldtin verkosto ja siihen liittyvät Seine-, Scheldt- ja Maasjokien vesistöalueet	
	Rein–Schelde-käytävä	
Puuttuvat yhteydet	Albertkanaal / Canal Albert ja Kanaal Bocholt–Herentals	Sisävesiväylät

Itäisen Välimeren ydinverkkokäytävä		
Rajatylyttävät yhteydet	Dresden – Praha/Kolín	Rautatiet
	Wien/Bratislava – Budapest	
	Békéscsaba – Arad – Timișoara	
	Craiova – Calafat –Vidin – Sofia – Thessaloniki	
	Sofia – Serbian raja / Pohjois-Makedonian raja	
	Turkin raja – Alexandroupoli	
	Pohjois-Makedonian raja – Thessaloniki	
	Ioannina – Kakavia (Albanian raja)	Maantiet
	Drobeta-Turnu Severin / Craiova – Vidin – Montana	
	Sofia – Serbian raja	
	Hamburg – Dresden – Praha – Pardubice	Sisävesiväylät
Puuttuvat yhteydet	Igoumenitsa – Ioánnina	Rautatiet
	Praha – Brno	
	Thessaloniki – Kavala – Alexandroupoli	
	Timișoara – Craiova	
Rein–Alpit-ydinverkkokäytävä		
Rajatylyttävät yhteydet	Zevenaar – Emmerich – Oberhausen	Rautatiet
	Karlsruhe – Basel	
	Milano/Novara – Sveitsin raja	
	Basel – Antwerpen/Rotterdam – Amsterdam	Sisävesiväylät
Puuttuvat yhteydet	Genova – Tortona / Novi Ligure	Rautatiet
	Zeebrugge – Gent	

Rein–Tonava-ydinverkkokäytävä		
Rajatyhteydet	München – Praha	Rautatiet
	Nürnberg – Plzeň	
	München – Mühldorf – Freilassing – Salzburg	
	Strasbourg – Kehl Appenweier	
	Hranice – Žilina	
	Košice – Ukrainan raja	
	Wien – Bratislava/Budapest	
	Bratislava – Budapest	
	Békéscsaba – Arad – Timișoara – Serbian raja	
	București – Giurgiu – Ruse	
	Tonava (Kehlheim – Constanța/Midia/Sulina) ja siihen liittyvät Váh-, Sava- ja Tiszejokien vesistöalueet	Sisävesiväylät
	Zlín – Žilina	Maantiet
	Timișoara – Serbian raja	
Puuttuvat yhteydet	Stuttgart – Ulm	Rautatiet
	Salzburg – Linz	
	Craiova – Bukarest	
	Arad – Sighișoara – Brașov – Predeal	

Skandinavia–Välimeri-ydinverkkokäytävä		
Rajatyttävät yhteydet	Venäjän raja – Helsinki	Rautatiet
	København – Hamburg: Fehmarninsalmen kiinteän yhteyden liityntäyhteydet	
	München – Wörgl – Innsbruck – Fortezza – Bolzano – Trento – Verona: Brennerin tunneli ja liityntäyhteydet	
	Göteborg – Oslo	
	København – Hamburg: Fehmarninsalmen kiinteän yhteyden liityntäyhteydet	Rautatiet/maantiet
